

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 4 ກຸມພາ 2018 (02-04-2018)

ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ

ງານບ້ານອັນໃດທີ່ທ່ານມັກມອບໃຫ້ “ຄົນພາຍນອກ” ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບແທນ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຊົງທໍາງານຜ່ານພວກເຮົາເພື່ອຊົງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມັກເຮັດວຽກຢູ່ພາຍນອກຕາມໜ້າບ້ານ, ຫຼັງບ້ານ! ບາງທີຈະເປັນດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ວ່າໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຕີບໂຕຂຶ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ເວລາພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງທຸກໆທ້າຍອາທິດຕັດຫຍ້າ, ດຶງຫຍ້ານົກ, ຮອນພຸ່ມດອກໄມ້, ເປົ່າຂີ້ເຫຍື້ອ ທັງໝົດຢູ່ພາຍໃຕ້ບັນຍາກາດທີ່ເຜົາໄໝ້ຮ່າງກາຍຂອງອາກາດອັນຮ້ອນຂອງຮັດເທັກຊັດພາກຕາເວັນຕົກ. ຫຼືບາງທີຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມັກຍ້ອນວ່າມັນເປັນວຽກທີ່ໃຊ້ເວລາຫຼາຍ, ແລະບໍ່ສະດວກ, ແລະບໍ່ຢາກເສັງເວລາໃນສິ່ງອື່ນໆໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຂ້າພະເຈົ້າແມ່ນງ່າຍດາຍ: ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຮັດວຽກພາຍນອກບ້ານ! ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ “ຄົນພາຍນອກ” ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບເຮື່ອງນີ້ໂດຍສະເພາະ. ຈໍານວນຄົນງານສອງສາມຄົນພ້ອມໜ້າກັນມາ, ແຕ່ລະຄົນຮັບຜິດຊອບແຕ່ລະຢ່າງ, ວຽກງານສໍາຮັດພາຍໃນ 20 ນາທີ ໜ້າບ້ານຫຼັງບ້ານສ່ວຍງາມ! ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າມັກຄວາມຄິດນີ້ຫລາຍທີ່ໃຊ້ “ຄົນພາຍນອກ” ເຮັດຫຼາຍສິ່ງທີ່ພວກເຮົາບໍ່ປາຖນາຢາກເຮັດຫຼືບໍ່ຊໍານານໃນການເຮັດ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນທໍາຄວາມສະອາດບ້ານ, ຊ່ວຍເຮັດການບ້ານແກ່ລູກ, ການເຮັດພາສີລາຍໄດ້ໃຫ້ຮັຖບານ, ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ. ທັງໝົດນັ້ນຈະເປັນປະໂຫຍດຖ້າມັນປະໂຫຍດເພາະວ່າຈະໃຫ້ພວກເຮົາຈິດຈໍ່ໃສ່ໃນພາກສ່ວນອື່ນໆ ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ແຕ່ດ້ານນຶ່ງຂອງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດໃຊ້ “ຄົນພາຍນອກ” ໄດ້ນັ້ນ ແມ່ນການຮັບໃຊ້ພັນທະກິດຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. 2 ໂກຣິນໂທ 3:4-6 :

⁴ເຮົາມີຄວາມໄວ້ໃຈໃນພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະຄຣິດຢ່າງນັ້ນ. ⁵ບໍ່ໃຊ້ເຮົາຈະຄິດຖືວ່າສິ່ງໜຶ່ງສິ່ງໃດໄດ້ເກີດຈາກຄວາມສາມາດຂອງເຮົາເອງ ແຕ່ຄວາມສາມາດຂອງເຮົາມາຈາກພຣະເຈົ້າ. ⁶ຄືຜູ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ເຮົາສາມາດທີ່ຈະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຝ່າຍພຣະສັນຍາໃໝ່ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນ ແຕ່ປະກອບດ້ວຍພຣະວິນຍານ ດ້ວຍວ່າຕົວອັກສອນນັ້ນປະທານໃຫ້ຕາຍ ແຕ່ສ່ວນພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງປະທານໃຫ້ມີຊີວິດ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງບິນເຮລີຄອບເຕີຣ໌ (ເຄື່ອງບິນແມງບໍ) ເປັນຄັ້ງແລກຮ່ວມກັບໝູ່ຄູ່ຊຶ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ຮຽນຂັບຂີ່ເຄື່ອງບິນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ຂີ້ເຄື່ອງບິນນັ້ນລໍາໜຶ່ງອີກດ້ວຍ. ມັນເປັນປະສົບການທີ່ບໍ່ສາມາດລືມໄດ້ໃນການເລີ່ມໄປ

ເໜືອບໍ່ຮູ້ເວນໃກ້ຄຽງຊົນນະບົດຈາກມຸມມອງເບື້ອງເທິງ. ຫຼັງຈາກການສັງເກດເຫັນໝູ່ຄູ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າສະແດງການຂັບຂີ່ຄວບຄຸມພື້ນຖານຂອງເຄື່ອງບິນແລ້ວ, ລາວໄດ້ຫຼຽວເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າໂດຍທັນທີແລ້ວເວົ້າວ່າ: “ບັດນີ້ແມ່ນທີຂອງເຈົ້າເປັນຄົນຂັບຂີ່ເຄື່ອງບິນ”, ແລະລົງມະຕິໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຈັບພວງມະລັຍ. ມັນເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ໜ້າຍ້ານກົວເຕັມໄປໃນຮ່າງກາຍທັງໝົດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຕາມປົກຕິແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງພໍສົມຄວນ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໃນຂະນະນັ້ນ.

ໝົດທຸກຄົນໄດ້ຖືກປະເຊີນໜ້າກັບເວລາທີ່ພວກເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກດ້ອຍຄຸນຄ່າ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ. ໃນກໍລະນີນັ້ນ, ພວກເຮົາອາດມີຄວາມສໍານຶກໃນໃຈບອກວ່າ: ນີ້ແມ່ນເຮົາ ພວມຄົດຫຍັງຢູ່? ເຮົາບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງໃຊ້! (ເຮົາຍັງບໍ່ພ້ອມ ຫຼື ເຮົາບໍ່ມີຄຸນສົມບັດຈະເຮັດໄດ້). ແຕ່ວ່າໃນພຣະຄໍາ ຕອນນີ້, ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າຄວາມສາມາດໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົາໃນພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະ ອົງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພວກເຮົາເອງ, ແລະຄວາມຮູ້ສຶກໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ. ຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນຈິດໃຈຂອງພວກເຂົາ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະອົງເອງແກ່ພວກເຮົາ; ເຫດສະນັ້ນ, ພວກເຮົາມີຫຼາຍກວ່າພຽງພໍເພື່ອກະທໍາສິ່ງທີ່ພຣະ ເຈົ້າໄດ້ຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານໄດ້ມີກຽດຮັບໃຊ້ໃຜຜູ້ນຶ່ງໃນອະດີດຜ່ານມາ?

2. 2 ໂກຣິນໂທ 3:7-10:

⁷ແຕ່ຖ້າການປະຕິບັດທີ່ນໍາໄປເຖິງຄວາມຕາຍຄືການປະຕິບັດຕາມຕົວອັກສອນຊຶ່ງຊົງຈາລຶກໄວ້ທີ່ແຜ່ນຫີນນັ້ນຍັງມາດ້ວຍຮັສມີເຖິງແມ່ນວ່າເປັນຮັສມີທີ່ຈາກທາຍໄປກໍຍັງເຮັດໃຫ້ພວກອິສຣາເອນເບິ່ງໜ້າຂອງໂມເຊບໍ່ໄດ້. ⁸ດັ່ງນັ້ນການປະຕິບັດຕາມພຣະວິນຍານຈະບໍ່ມີຮັສມີຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກຫລື? ⁹ເພາະວ່າຖ້າການປະຕິບັດຊຶ່ງໃຫ້ມີການພິພາກສາລົງໂທດຍັງມີຮັສມີ, ການປະຕິບັດສໍາລັບໃຫ້ມີຄວາມຊອບທັມກໍຈະມີຮັສມີ ທີ່ມີລິ້ນກວ່ານັ້ນອີກ.¹⁰ໝາຍຄວາມວ່າຮັສມີທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ນັ້ນກໍອັບແສງໄປແລ້ວ ເພາະຖືກຮັສມີອັນຮຸ່ງເຮືອງກວ່າໄດ້ສ່ອງແສງຂົ່ມໄວ້

ໃນພຣະສັນຍາເດີມ, ປະຊາຊົນມັກຈະມີປະສົບການກັນພຣະຮັສມີພາບຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍວິທີທີ່ເປັນຕາຍ້ານ. ໂມເຊເປັນຕົວຢ່າງອັນນຶ່ງກ່ຽວກັບເຄື່ອງນີ້. ລາວໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍສົມຄວນໃນລະຫວ່າງການຊົງປາກົດຕົວຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາທີ່ລາວໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ພຣະຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ່ອງແສງຈາກທົ່ວໄປໜ້າຂອງລາວ. ຄວາມຈິງແລ້ວໜ້າລາວອອກແສງທີ່ຮຸ່ງເຮືອງເຫຼືອງເຫຼື້ອມ.

ແຕ່ວ່າ, ອົງຕາມອາຈານໂປໂລໃນພຣະຄໍາ 2 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 3, ແສງສະຫ້ອນຂອງໂມເຊສບໍ່ຍືນຍົງຖາວອນ. ຮັສມີນັ້ນກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະບັນຍັດທີ່ນັ້ນບໍ່ເປັນຮັສມີທີ່ຍືນຍົງຕະລອດໄປ; ມັນເປັນຮັສມີທີ່ຈິດຈາງໄປ. ອາຈານໂປໂລບໍ່ໄດ້ປະຕິເສດຮັສມີທີ່ມາຈາກພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ລາວຮູ້ວ່າຮັສມີນັ້ນຈິດຈາງຖ້າປຽບທຽບກັບພຣະຮັສມີທີ່ມາໂດຍຜ່ານອົງພຣະຄຣິດ. ພຣະບັນຍັດເປັນທີ່ຮຸ່ງເຮືອງເຖິງແມ່ນວ່າມັນນໍາມາຊຶ່ງຄວາມຕາຍແລະການພິພາກສາລົງໂທດ. ພຣະຮັສມີຂອງອົງພຣະຄຣິດເຈົ້າ ຊຶ່ງຊົງນໍາມາຊີວິດແລະຄວາມຊອບທັມນັ້ນຍິ່ງໃຫຍ່ເຫຼືອລື້ນ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ຂຽນໄວ້ວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໄດ້ຊົງຈັດຕຽມພວກເຮົາ, ມອບສິດອໍານາດແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ປະກອບພັນທະກິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງເກີນກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ດ້ວຍຄວາມສາມາດຂອງເຮົາເອງ ແລະດ້ວຍການຮັບໃຊ້ອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນພຣະຮັສມີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ກໍຕາມມາ. ພຣະຮັສມີອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ມັນແມ່ນສິ່ງກ່ຽວພັນກັບອົງພຣະຄຣິດທັງ

ສົນ. ພວກເຮົາບໍ່ປະສົບກັບພຣະຮັສມີນັ້ນດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມແລະຄວາມຊອບທັມຂອງຕົນເອງ; ກົງກັນຂ້າມ, ອົງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄວາມຊອບທັມຂອງພະອົງແກ່ພວກເຮົາ. ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກັບຜູ້ເຊື່ອ, ຊົງໃຫ້ສິດອໍານາດ, ແລະຊົງຈັດຕຽມພວກເຮົາໃຫ້ດໍາລົງຊີວິດຢູ່ ແລະບົວລະບັດຮັບໃຊ້ພຣະອົງ. ພວກເຮົາສາມາດຮູ້ວ່າບໍ່ມີຮັສມີໃດໆ ໃນໂລກນີ້ທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າການດໍາລົງຊີວິດໃນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ.

ທ່ານສລຸບຈຸດສໍາຄັນຂອງອາຈານໂປໂລໃນພຣະຄໍາຊ່ວງນີ້ ດ້ວຍວິທີໃດ?

3. 2 ໂກຣິນໂທ 3:11-12:

11 ດ້ວຍວ່າຖ້າສິ່ງທີ່ໄດ້ຈາງໄປຍັງມີຮັສມີພຽງນັ້ນ, ສິ່ງທີ່ຕັ້ງຢູ່ຖາວອນຄົງມີຮັສມີຫຼາຍກວ່ານັ້ນອີກ.¹² ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາມີຄວາມຫວັງໃຈຢ່າງນັ້ນແລ້ວ, ເຮົາກໍມີໃຈກ້າຫຼາຍຂຶ້ນ.

ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າອາຍຸໄດ້ 10 ປີ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຫ້ອງຮຽນທີ່ຄຣິສຈັກກ່ຽວເລື່ອງການອົບຮົມຄົນໃຫ້ແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງຕົນ. ຄູສອນໄດ້ໃຊ້ພື້ນຖານແບບງ່າຍໆແລະສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າພວກເຮົາທຸກຄົນສາມາດເລົ່າເລື່ອງແລະແບ່ງປັນຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ພົບໃນອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ. ເມື່ອຫ້ອງຮຽນໄດ້ສຸດສິ້ນລົງ, ພວກເຮົາທັງໝົດໄດ້ຖືກທ້າທາຍໃຫ້ນໍາໄປໃຊ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດສ່ວນຕົວປະຈໍາວັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນມາ. ນາຍຄູໄດ້ທ້າທາຍພວກເຮົາໃຫ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ ກັບຄົນຕ່າງໜ້າທີ່ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍຮູ້ຈັກພາຍໃນ 24 ຊົ່ວໂມງ.

ມື້ຕໍ່ມາຫຼັງຈາກຫ້ອງຮຽນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍຜູ້ນຶ່ງທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນໜ້າມາກ່ອນ. ສິ່ງນຶ່ງໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າບອກວ່າ: ລາວແມ່ນຜູ້ນັ້ນລະ. ໄປເວົ້າກັບລາວເລື່ອງພຣະເຢຊູດຽວນີ້. ທັນທີທັນໃດຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມປັ່ນປ່ວນໃນໃສ້. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະມີຄວາມຍ້ານກົວເຖິງຕາຍ, ຂ້າພະເຈົ້າຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ເດັກຊາຍຜູ້ນັ້ນດ້ວຍຄວາມຕັ້ງໃຈຢ່າງແນ່ວແນ່ຕາມແຜນການທີ່ໄດ້ອົບຮົມມາ. ແຕ່ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍແຂງກະດ້າງແລະໂອ້ອວດແລ້ວເວົ້າວ່າ: “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານຮູ້ພຣະເຢຊູຫຼືບໍ່?” ລາວມີແຕ່ຫຼຽວເບິ່ງຂ້າພະເຈົ້າ, ພົບຕາຂອງລາວ, ແລ້ວຕອບວ່າ: “ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ພຣະເຢຊູ. ຄວາມຈິງແລ້ວຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ຜູ້ໃດເລີຍ. ຄອບຄົວຂ້ອຍຫາກໍຍ້າຍມາທີ່ນີ້ວັນອັງຄານນີ້!” ລາວບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກໃນການມີພາກສ່ວນໃນການເປັນພະຍານຕາມຫ້ອງຮຽນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອົບຮົມມາ. ເພາະນີ້ບໍ່ແມ່ນວິທີທີ່ຄາດວ່າມັນຈະອອກມານັ້ນ ເມື່ອອົງຕາມບົດຮຽນ.

ແນວຄິດທີ່ຈະສົນທະນາກັບໃຜຜູ້ນຶ່ງກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດສາມາດເປັນຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຍ້ານກົວ ແຕ່ບໍ່ຈໍາເປັນຈະເປັນດັ່ງນັ້ນ. ຄວາມພົວພັນຂອງພວກເຮົາກັບພຣະຄຣິດນໍາມາຊຶ່ງຄວາມຫວັງ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກພວກເຮົາໄດ້. ຄວາມຫວັງປະເພດນັ້ນໃຫ້ສິດອໍານາດແກ່ພວກເຮົາ ໃຫ້ດໍາລົງຊີວິດໃນພັນທະກິດ ດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈແລະຄວາມກ້າຫານອັນເໝືອທັມຊາດ. ພວກເຮົາບໍ່ຈໍາເປັນກ້າງວິນຫຼືຍ້ານກົວ ເມື່ອພວກເຮົາປະກອບພາຣະກິດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດ. ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ນໍາພວກເຮົາ, ແລະຊົງປະທານສິ່ງຈໍາເປັນແລະອຸປະກອນໃນການຮັບໃຊ້ນັ້ນ.

ຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນສໍາລັບແຕ່ອາຈານ, ຄູສອນ, ແລະຜູ້ນໍາຄຣິສຕະຈັກອື່ນໆເທົ່ານັ້ນ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ເວົ້າກັບທັງໝົດທຸກຄົນທີ່ໄດ້ເຊື່ອແລະໄວ້ວາງໃຈໃນອົງພຣະຄຣິດໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໃຖໍ່ໃຫ້ລອດພົ້ນຂອງຕົນ. ດ້ວຍເຫດວ່າອົງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງປະທານແກ່ພວກເຮົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້: ຄວາມສາມາດ, ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ແລະຄວາມຫວັງ, ພວກເຮົາສາມາດບົວລະບັດຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບໃຊ້ໂດຍໂຮ້ສາຣະຫຼືອັບໂຢດ. ພວກເຮົາມີຄວາມຫວັງອັນແນ່ນອນ ນັ້ນຄືຄວາມຫວັງທີ່ມີຄ່າແລະສົມຄວນທີ່ຈະແບ່ງປັນ!

ຈະເປັນສະພາບຢ່າງໃດໃນການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດເຈົ້າດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ ໃນວັນທະຫັມປັດຈຸບັນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ອາທິດນີ້ ເພື່ອດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມຈິງຂອງພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ກ່າວມາໃນຊ່ວງນີ້? ຈົ່ງພິຈາະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ຖ້າທ່ານຮູ້ອົງພຣະເຢຊູ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍລິສຸດແລະຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ທ່ານຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ, ເພື່ອຈະໄດ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ຈົ່ງວົງວອນອະທິຖານທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງປະທານຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຕົນເອງ ເພື່ອທ່ານຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຜູ້ທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານດ້ວຍຄວາມກ້າຫານ.
- **ແບ່ງປັນ.** ຈົ່ງທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງປະທານໂອກາດໃຫ້ໄດ້ໃຊ້ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານມີການປະຕິບັດ. ຈົ່ງສແວງຫາໂອກາດໃນອາທິດນີ້ເພື່ອແບ່ງປັນເລື່ອງພຣະເຢຊູກັບຄົນອື່ນ. ເດີນໜ້າໄປດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງ ແລະ ເຊື່ອວາງໃຈໃນອົງພຣະເຈົ້າໃນຜົນຮັບທີ່ຈະອອກມາ.
- **ເຮັດການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃຫ້ເປັນນິສັຍ.** ເຊັ່ນດຽວກັນກັບນິສັຍອື່ນໆໃນຊີວິດຂອງທ່ານ, ນິສັຍການຮັບໃຊ້ຈະຖືກປັບປຸງພັດທະນາດ້ວຍຜ່ານການປະຕິບັດໂດຍເຈຕະນາແຕ່ລະມື້, ແຕ່ລະວັນ, ແຕ່ລະຄັ້ງ. ຈົ່ງເຮັດບັນຊີລາຍຊື່ຂອງວິທີທາງທີ່ທ່ານສາມາດບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນອາທິດນີ້.

“ແຫຼ່ງພາຍນອກ” ຄືການມອບໃຫ້ຄົນອື່ນເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບແທນ ແມ່ນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການດຳລົງຊີວິດໃນແຕ່ລະວັນ. **ແຕ່ນີ້ບໍ່ເປັນການສົມຄວນຈັກເທື່ອ ທີ່ຈະເປັນພາກສ່ວນຂອງພັນທະກິດຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.** ຖ້າຫາກທ່ານຮັກອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ, ແລ້ວທ່ານໄດ້ຊົງຖືກຮຽກເອີ້ນໃຫ້ປະຕິບັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງໂດຍສະແດງຄວາມຮັກ ແລະ ການບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍSSK